

ПРАВИЛНИК
о ближим условима за обављање
здравствене делатности у здравственим установама
и другим облицима здравствене службе
(ИНТЕРНО ПРЕЧИШЋЕН ТЕКСТ*)

I. УВОДНА ОДРЕДБА

Члан 1.

Овим правилником прописују се ближи услови у погледу кадра, опреме, простора и лекова које за оснивање и обављање здравствене делатности, односно одређених послова здравствене делатности, морају испуњавати здравствене установе, односно други облици здравствене службе (у даљем тексту: приватна пракса).

II. УСЛОВИ У ПОГЛЕДУ КАДРА

1) Здравствене установе

Члан 2.

Број потребних здравствених радника и здравствених сарадника за здравствене установе на примарном, секундарном и терцијарном нивоу здравствене делатности утврђују се, поред услова из чл. 3-31. овог правилника, и у зависности од врсте и обима стручних послова, интензитета коришћења медицинске опреме и болничких постеља.

Под врстом и обимом стручних послова из става 1. овог члана подразумева се број: посета код лекара и другог здравственог радника; болнички лечених пацијената, специјалистичко-консултативних прегледа, дијагностичких и терапијских услуга – по доктору медицине специјалисти; заузетих постеља по здравственом раднику на пословима неге; дијагностичких услуга (у клиничко-биохемијској, хематолошкој и микробиолошкој дијагностици, нуклеарној медицини, патохистологији, цитологији, и др.) - по здравственом раднику и здравственом сараднику, у току године (у даљем тексту: мере извршења).

Самостални члан Правилника о измени Правилника о ближим условима за обављање здравствене делатности у здравственим установама и другим облицима здравствене службе „Службени гласник РС“ број 79 од 25.октобра 2011. године :

„Члан 2

Табела мера извршења одштампана је уз овај правилник и чини његов саставни део“

* ИНТЕРНО ПРЕЧИШЋЕН ТЕКСТ сачињен је на основу основног текста овог правилника објављеног у „Службеном гласнику РС“ број **43/06** (од 23.05.2006., ступио на снагу 24.05.2006.), измена и допуна објављених у „Службеном гласнику РС“ број **112/09** (од 30.12.2009., ступиле на снагу 08.01.2010.), измена објављених у „Службеном гласнику РС“ број **50/10** (од 23.07.2010., ступио на снагу 31.07.2010.), измена објављених у „Службеном гласнику РС“ број **79/11**(од 25.10.2011., ступиле на снагу 02.11.2011.), другог правилника, објављеног у „Службеном гласнику РС“ број **10/12** (од 10.02.2012., ступио на снагу 18.02.2012. - члан 56 Правилника о условима за израду галенских лекова), другог правилника, објављеног у „Службеном гласнику РС“ број **119/12** (од 17.12.2012., ступио на снагу 25.12.2012. - члан 14 Правилника о ближим условима у погледу кадра, опреме и простора за обављање трансфузиолошке делатности односно одређених послова трансфузиолошке делатности) и измена и допуна објављених у „Службеном гласнику РС“ број **22/13** (од 08.03.2013., ступиле на снагу 09.03.2013.)

А. Здравствене установе на примарном нивоу

1. Дом здравља

Члан 3.

Дом здравља може се основати и обављати здравствену делатност ако у погледу кадра има најмање:

1) у области опште медицине са кућним лечењем, негом и хитном медицинском помоћи - пет доктора медицине и пет медицинских сестара – техничара са вишом односно средњом школском спремом;

2) у области здравствене заштите жена - једног доктора медицине специјалисту гинекологије и акушерства и једну медицинску сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом;

3) у области здравствене заштите деце и школске деце - два доктора медицине специјалисте педијатрије и две педијатријске сестре - техничара са вишом односно средњом школском спремом;

4) у области стоматолошке здравствене заштите – два доктора стоматологије, од којих један доктор стоматологије за област дечије и превентивне стоматологије и две стоматолошке сестре – техничара са вишом, односно средњом школском спремом;

5) у области поливалентне патронаже - две медицинске сестре – техничара са вишом школском спремом;

6) у области лабораторијске дијагностике - једног дипломираног фармацеута - медицинског биохемичара или дипломираног фармацеута специјалисту медицинске биохемије или доктора медицине специјалисту клиничке биохемије и два лабораторијска техничара са средњом школском спремом;

7) у области радиолошке дијагностике - једног доктора медицине специјалисту из радиологије и једног радиолошког техничара.

Члан 4.

Дом здравља у зависности од броја становника на територији за коју се оснива, као и удаљености од најближе опште болнице, може обављати делатност ако у погледу кадра има, и то:

1) у здравственој заштити деце: једног доктора медицине специјалисту педијатрије и једну педијатријску сестру - техничара на 850 деце старости до шест година, а на два оваква тима - још једну педијатријску сестру. У општинама са најмање 8.500 деце предшколског узраста може се организовати развојно саветовалиште, са следећим кадровима: један доктор медицине специјалиста педијатрије и једна виша медицинска сестра - техничар и психолог, дефектолог, социјални радник и педагог са половином радног времена;

2) у здравственој заштити школске деце: једног доктора медицине специјалисту педијатрије или доктора медицине и једну медицинску сестру – техничара са вишом односно средњом школском спремом на 1.500 школске деце, а на десет оваквих тимова - још једну вишу медицинску сестру. У седишту управног округа, односно у општини са најмање 7.000 школске децеузраста од десет до 18 година може се организовати саветовалиште за младе са следећим кадром: један доктор медицине специјалиста педијатрије и једна виша медицинска сестра, и по један психолог и доктор медицине специјалиста гинекологије и акушерства са половином радног времена, а по потреби и доктор медицине друге специјалности и социјални радник;

3) у здравственој заштити жена: једног доктора медицине специјалисту гинекологије и акушерства и једну гинеколошко-акушерску сестру на 6.500 жена преко 15 година, а на три оваква тима - још једну гинеколошкоакушерску сестру;

4) у општој медицини, односно у здравственој заштити одраслог становништва: једног доктора медицине или доктора медицине специјалисту и једну медицинску сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом на 1.600 одраслих становника, а на десет оваквих тимова - још једну медицинску сестру - техничара. У општинама са густином насељености до 25 становника на квадратни километар: једног доктора медицине или доктора медицине специјалисту и једну медицинску сестру техничара на 1.200 одраслих становника, а на десет оваквих тимова још једну медицинску сестру - техничара; у општинама са густином насељености 26 до 40 становника на квадратни километар: једног доктора медицине или доктора медицине специјалисту и једну медицинску сестру - техничара на 1.400 одраслих становника, а на десет оваквих тимова још једну медицинску сестру - техничара. У седишту управног округа, односно у општини са најмање 50.000 становника, може се основати центар за превентивне здравствене услуге са следећим кадром: једна виша медицинска сестра - техничар и један дијететичар - нутрициониста;

5) у хитној медицинској помоћи: једног доктора медицине, једну медицинску сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом и једног возача на 6.000 становника, а на два оваква тима - још једну медицинску сестру-техничара са вишом односно средњом школском спремом. За обављање санитетског превоза, поред возача из претходног става, у општинама до 40.000 становника обезбеђује се један возач на 10.000 становника (а најмање два возача). На сваких даљих 20.000 становника обезбеђује се још по један возач;

6) у кућном лечењу и нези, коју организује и у њој учествује изабрани доктор медицине из тач. 1), 2) и 4) овог члана: једну медицинску сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом на 6.000 становника. Посебна организациона јединица за кућно лечење и негу са једним доктором медицине и четири медицинске сестре - техничара на 25.000 становника може се организовати прерасподелом укупног броја лекара из претходног става и ангажовањем медицинских сестара - техничара одређених за кућно лечење и негу;

7) у поливалентној патронажи: једну вишу медицинску сестру – техничара на 5.000 становника;

8) у радиолошкој дијагностици: једног доктора медицине специјалисту радиологије и два радиолошка техничара на 50.000 становника;

9) у лабораторијској дијагностици: једног дипломираног фармацеута - медицинског биохемичара или дипломираног фармацеута специјалисту медицинске биохемије или доктора медицине специјалисту клиничке биохемије, шест лабораторијских техничара са вишом односно средњом школском спремом и једног помоћног радника на обим посла до 120.000 анализа годишње;

10) у медицини рада: за обављање превентивних активности (специфична здравствена заштита радника): једног доктора медицине специјалисту медицине рада и два здравствена радника са вишом односно средњом школском спремом на 3.000 запослених за које је предвиђена специфична здравствена заштита у вези са условима рада, а на свака три тима - још по једног доктора медицине специјалисту из офталмологије, оториноларингологије и психијатрије, као и по једног психолога и социјалног радника. Када доктор медицине специјалиста медицине рада обавља послове изабраног лекара примењују се услови из тачке 4) овог члана;

11) у физикалној медицини и рехабилитацији: једног доктора медицине специјалисту физикалне медицине и рехабилитације и шест физиотерапеута са вишом односно средњом школском спремом на 40.000 становника.

Члан 5.

Дом здравља може обављати стоматолошку здравствену заштиту ако у погледу кадра има, и то:

1) у дечјој и превентивној стоматологији: једног доктора стоматологије специјалисту дечје и превентивне стоматологије или једног доктора стоматологије са завршеном едукацијом из области дечје и превентивне стоматологије и једну стоматолошку сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом на 1.500 деце до 18 година, а на три оваква тима - још једну вишу стоматолошку сестру - техничара;

2) у ортопедији вилица: једног доктора стоматологије специјалисту, једну стоматолошку сестру – техничара са вишом, односно средњом школском спремом на 8.500 деце до 18 година, на свака два оваква тима – три зубна техничара са вишом, односно средњом школском спремом, а на само један овакав тим два зубна техничара са вишом, односно средњом школском спремом, а дом здравља који има изнад 50% од прописаног броја деце једног доктора стоматологије специјалисту, једну стоматолошку сестру – техничара са вишом, односно средњом школском спремоми два зубна техничара са вишом, односно средњом школском спремом;

3) у општој стоматологији: једног доктора стоматологије и једну стоматолошку сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом на 10.000 одраслих становника, а на три оваква тима - још једног зубног техничара са вишом, односно средњом школском спремом.

Дом здравља у седишту управног округа, као и дом здравља у општини са преко 80.000 становника, за пружање специјалистичких услуга може имати:

1) у протетици: једног доктора стоматологије специјалисту и једну стоматолошку сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом и два зубна техничара са вишом односно средњом школском спремом на 100.000 одраслих становника, а на свака два оваква тима - још једног зубног техничара са вишом односно средњом школском спремом;

2) у пародонтологији и оралној медицини: једног доктора стоматологије специјалисту и једну стоматолошку сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом на 140.000 одраслих становника;

3) у болести зуба са ендодонцијом: једног доктора стоматологије специјалисту и једну стоматолошку сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом на 80.000 одраслих становника;

4) у оралној хирургији: једног доктора стоматологије специјалисту и једну стоматолошку сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом на 100.000 становника;

5) у радиолошкој дијагностици: једног радиолошког техничара на 50.000 становника.

Изузетно од става 1. овог члана, за здравствене установе из Плана мреже здравствених установа који доноси Влада у складу са законом, прописани кадар у области стоматолошке здравствене заштите обезбеђује се у односу на број осигураних лица која имају право на одређени садржај и обим здравствене заштите у складу са прописима којима се уређује здравствено осигурање.

Самостални члан 3 Правилника о изменама и допунама Правилника о ближим условима за обављање здравствене делатности у здравственим установама и другим облицима здравствене службе ("Службени гласник РС" број 22/13)

„Члан 3.

Медицинске сестре – техничари који на дан ступања на снагу овог правилника обављају послове стоматолошке сестре – техничара, а за које не постоји могућност преквалификације, односно доквалификације, због преосталог дела радног стажа, односно година живота до стицања услова за остваривање права на пензију, у односу на време потребно за преквалификацију, односно доквалификацију, настављају са обављањем тих послова до стицања услова за одлазак у пензију.“

Члан 6.

Дом здравља може обављати здравствену делатност у области: интерне медицине, пнеумофтизиологије, офталмологије, оториноларингологије, психијатрије, дерматовенерологије, медицине спорта и хемодијализе, ако у погледу кадра има, и то:

1) у интерној медицини: једног доктора медицине специјалисту и две медицинске сестре - техничара са вишом односно средњом школском спремом на 20.000 становника;

2) у пнеумофтизиологији: једног доктора медицине специјалисту и две медицинске сестре - техничара са вишом односно средњом школском спремом на 40.000 становника;

3) у офталмологији: једног доктора медицине специјалисту и једну медицинску сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом на 30.000 становника;

4) у оториноларингологији: једног доктора медицине специјалисту и једну медицинску сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом на 30.000 становника;

5) у психијатрији: једног доктора медицине специјалисту психијатрије (неуропсихијатрије) и једну медицинску сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом на 40.000 становника, а на два оваква тима - и по једног психолога, социјалног радника и вишег радног терапеута;

6) у дерматовенерологији једног доктора медицине специјалисту из дерматовенерологије и једну медицинску сестру - техничара са средњом стручном спремом на 40.000 становника;

7) у медицини спорта: једног доктора медицине специјалисту из медицине спорта и једну медицинску сестру - техничара на 100.000 становника;

8) у служби за хемодијализу: један доктор медицине или доктор медицине специјалиста интерне медицине и четири медицинске сестре - техничара са вишом односно средњом школском спремом на 3.400 дијализа годишње и један техничар - електроничар са вишом односно средњом школском спремом на 4.500 дијализа годишње;

9) у социјалној медицини са информатиком: једног доктора медицине специјалисту социјалне медицине, једног информатичара и две медицинске сестре - техничара са вишом односно средњом школском спремом на 100.000 становника.

Члан 7.

Дом здравља који у свом саставу има стационар и породилиште обезбеђује:

1) у стационару: једног доктора медицине специјалисту одговарајуће гране медицине и седам медицинских сестара - техничара са средњом школском спремом;

2) у породилишту: једног доктора медицине специјалисту из гинекологије и акушерства и седам гинеколошко-акушерских сестара.

2. Апотека

Члан 8.

Апотека се може основати и обављати фармацеутску здравствену делатност ако има најмање два дипломирана фармацеута и једног фармацеутског техничара са средњом школском спремом.

Организациона јединица здравствене установе која обавља делатност апотеке може обављати делатност ако има једног дипломираног фармацеута и једног фармацеутског техничара - на 10.000 становника.

Огранак апотеке из става 1. овог члана може обављати делатност ако има једног дипломираног фармацеута и једног фармацеутског техничара са средњом школском спремом.

Јединица за издавање готових лекова може обављати делатност ако има једног дипломираног фармацеута.

Члан 9.

Апотека, односно друга здравствена установа која организује галенску лабораторију и јединицу за фармакоинформатику, као посебне организационе јединице, поред здравствених радника из члана 8. овог правилника, има и:

1) ---

2) у јединици за фармакоинформатику: једног дипломираног фармацеута специјалисту из фармакоинформатике на 150.000 становника.

3. Завод

Члан 10.

Завод за здравствену заштиту студената може се основати и обављати здравствену делатност ако у погледу кадра има најмање: шест доктора опште медицине, односно специјалиста опште медицине и шест медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом; два доктора медицине специјалисте гинекологије и акушерства и две гинеколошко-акушерске сестре са вишом или средњом школском спремом; једног доктора стоматологије и једну стоматолошку сестру - техничара; једног дипломираног фармацеута – медицинског биохемичара или дипломираног фармацеута специјалисту медицинске биохемије или доктора медицине специјалисту клиничке биохемије и два лабораторијска техничара са средњом школском спремом; једног доктора медицине специјалисту из радиологије и једног радиолошког техничара.

Уколико завод из става 1. овог члана има организовано обављање специјалистичко-консултативне делатности, обезбеђује по једног доктора медицине одговарајуће специјалности и једну медицинску сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом, у свакој области.

Завод из става 1. овог члана који у свом саставу има и стационар обезбеђује једног специјалисту одговарајуће гране медицине и седам медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом.

У заводу за обављање фармацеутске здравствене делатности обезбеђује се један дипломирани фармацеут.

Члан 11.

Завод за здравствену заштиту радника може се основати и обављати здравствену делатност ако у погледу кадра има најмање: пет доктора медицине специјалисте медицине рада и пет медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом.

Ако завод из става 1. овог члана обавља и превентивну и куративну здравствену делатност из области опште медицине, стоматологије и гинекологије, обезбеђује се један доктор медицине, један доктор стоматологије, један доктор медицине специјалиста гинекологије и акушерства и једна медицинска сестра - техничар са вишом односно средњом школском спремом, у свакој области.

Ако завод из става 1. овог члана има организовано обављање специјалистичко - консултативне делатности, обезбеђује по једног доктора медицине одговарајуће специјалности и једну медицинску сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом у свакој области, као и једног психолога и социјалног радника. У заводу за обављање фармацеутске здравствене делатности обезбеђује се један дипломирани фармацеут.

Члан 12.

Завод за хитну медицинску помоћ може се основати и обављати здравствену делатност ако у погледу кадра има најмање: једног доктора медицине и једну медицинску сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом и једног возача на 6.000 становника, а на два оваква тима - још једну медицинску сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом.

Завод из става 1. овог члана за обављање санитетског превоза обезбеђује још по једног возача на сваких 15.000 становника. У заводу за обављање фармацеутске здравствене делатности обезбеђује се један дипломирани фармацеут.

Члан 13.

Завод за геронтологију може се основати и обављати здравствену делатност ако у погледу кадра има најмање: пет доктора медицине и девет медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом и два здравствена радника - физиотерапеута са вишом односно средњом школском спремом.

У заводу за обављање фармацеутске здравствене делатности обезбеђује се један дипломирани фармацеут.

Члан 14.

Завод за стоматологију може се основати и обављати здравствену делатност ако у погледу кадра има најмање: пет доктора стоматологије и пет стоматолошких сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом.

Уколико завод из става 1. овог члана има организовано обављање специјалистичко-консултативне делатности, обезбеђује једног доктора стоматологије одговарајуће специјалности и једну стоматолошку сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом, у свакој области.

У заводу за обављање фармацеутске здравствене делатности обезбеђује се један дипломирани фармацеут.

Члан 15.

Завод за плућне болести и туберкулозу може се основати и обављати здравствену делатност ако у погледу кадра има најмање: пет доктора медицине специјалисте интерне медицине или пнеумофтизиологије и пет медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом; једног доктора медицине специјалисту микробиологије и једног лабораторијског техничара са средњом школском спремом; једног доктора медицине специјалисту из радиологије и једног радиолошког техничара.

У заводу за обављање фармацеутске здравствене делатности обезбеђује се један дипломирани фармацеут. Завод из 1. овог члана обављање лабораторијске делатности може обезбедити и преко друге одговарајуће здравствене установе.

Члан 16.

Завод за кожне и венеричне болести може се основати и обављати здравствену делатност ако у погледу кадра има најмање: пет доктора медицине специјалисте дерматовенерологије и пет медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом; једног доктора медицине специјалисту микробиологије и једног лабораторијског техничара са средњом школском спремом.

У заводу за обављање фармацеутске здравствене делатности обезбеђује се један дипломирани фармацеут. Завод из става 1. овог члана обављање лабораторијске делатности може обезбедити и преко друге одговарајуће здравствене установе.

Члан 17.

Од укупног броја запослених у здравственој установи на примарном нивоу здравствене делатности до 15% су радници за обављање немедицинских послова (правни, економско-финансијски, технички и други слични послови).

За обављање правних и економско-финансијских послова обезбеђује се један немедицински радник на седам здравствених радника и здравствених сарадника са високом школском спремом.

За обављање техничких и помоћних послова обезбеђује се један немедицински радник на три здравствена радника и здравствена сарадника са високом школском спремом, не укључујући возаче у хитној медицинској помоћи.

Б. Здравствене установе на секундарном нивоу

1. Болница

а. Општа болница

Члан 18.

Општа болница може се основати и обављати специјалистичко-консултативну и стационарну делатност ако у погледу кадра има најмање:

- 1) у интерној медицини, педијатрији, општој хирургији и гинекологији и акушерству: два доктора медицине специјалисте из одговарајуће гране медицине и четири медицинске сестре - техничара са вишом односно средњом школском спремом, у свакој области;
- 2) у анестезиологији са реаниматологијом: једног доктора медицине специјалисту и два здравствена радника са вишом односно средњом школском спремом;
- 3) у клиничко-биохемијској дијагностици: једног дипломираног фармацеута - медицинског биохемичара или дипломираног фармацеута специјалисту медицинске биохемије или доктора медицине специјалисту клиничке биохемије и два лабораторијска техничара са средњом школском спремом;
- 4) у радиолошкој дијагностици: једног доктора медицине специјалисту и два радиолошка техничара;
- 5) у патолошкој анатомији и физикалној медицини и рехабилитацији: једног доктора медицине специјалисту из одговарајуће гране медицине и два здравствена радника са вишом односно средњом школском спремом, у свакој области;
- 6) у фармацеутској здравственој делатности преко болничке апотеке: једног дипломираног фармацеута. За обављање санитетског превоза општа болница мора имати најмање три возача.

Делатност из области трансфузиологије и патолошке анатомије, као и санитетски превоз, општа болница може обезбедити преко друге здравствене установе.

Општа болница може обављати делатност ако има најмање 20 постеља.

Члан 19.

Општа болница за обављање специјалистичко-консултативне и стационарне делатности има на 100 болничких постеља (за основни и полуинтензивни ниво лечења и неге) у одговарајућој области медицине у погледу кадра:

- 1) у интерној медицини, неврологији, инфективним болестима - 18 доктора медицине и 58 медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом, од чега на нези болесника 50;
- 2) у пнеумофтизиологији - 15 доктора медицине и 50 медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом, од чега на нези болесника 43;
- 3) у дерматовенерологији - 15 доктора медицине и 50 медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом, од чега на нези болесника 38;
- 4) у педијатрији - 20 доктора медицине и 70 педијатријских сестара и медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом, од чега на нези болесника 60;
- 5) у психијатрији - 15 доктора медицине и 50 медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом, од чега на нези болесника 38;
- 6) у хирургији и урологији - 20 доктора медицине и 80 медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом, од чега на нези болесника 50, а 30 на осталим стручним пословима укључујући и операционе сале, амбуланте, кабинете и друго;
- 7) у ортопедији са трауматологијом - 18 доктора медицине и 80 медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом, од чега на нези болесника 50, а 30 на осталим стручним пословима укључујући и операционе сале, амбуланте, кабинете и друго;
- 8) у оториноларингологији и офталмологији - 18 доктора медицине и 70 медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом, од чега на нези болесника 50, а 20 на осталим стручним пословима укључујући и операционе сале, амбуланте, кабинете и друго;

9) у гинекологији и акушерству - 18 доктора медицине и 70 медицинских естара - техничара са вишом односно средњом школском спремом, од чега на нези олесника 50, а 20 на осталим стручним пословима укључујући и операционе сале, мбуланте, кабинете и друго;

10) у одељењу за новорођену децу - десет доктора медицине и 60 едијатријских сестара и медицинских сестара-техничара са вишом односно средњом школском спремом;

11) у одељењу за продужено лечење и негу - осам доктора медицине и 50 медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом;

12) општа болница са најмање 300 постеља, у одељењу за пријем и збрињавање хитних стања, у погледу кадра има једног доктора медицине специјалисту, две медицинске сестре - техничара са вишом односно средњом школском спремом и по једног лабораторијског техничара и радиолошког техничара – у свакој смени.

У оквиру предвиђеног броја доктора медицине из става 1. овог члана, најмање 80% су специјалисти одговарајуће гране медицине. Од предвиђеног броја здравствених радника са вишом односно средњом школском спремом до 20% су здравствени радници са вишом школском спремом.

За обављање мање сложених послова здравствене неге, уместо медицинских сестара - техничара, општа болница може ангажовати помоћне раднике (неговатеље).

Општа болница има у области неурологије, педијатрије и психијатрије на сваких 100 болничких постеља два здравствена сарадника, а у области оториноларингологије и офталмологије три здравствена сарадника.

У општој болници у седишту управног округа којој гравитира преко 200.000 становника, односно у општој болници са више од 400 постеља којој гравитира преко 200.000 становника, у оквиру укупног броја доктора медицине у хирургији, највише по два доктора медицине могу бити специјалисти дечје, васкуларне и пластичне и реконструктивне хирургије, а у оквиру оториноларингологије један специјалиста из максилофацијалне хирургије.

Опште болнице у Бору, Ћуприји, Суботици и Ужицу које обављају делатност из области неурохирургије, у оквиру укупног броја доктора медицине у хирургији могу имати до два доктора медицине специјалисте неурохирургије.

Општа болница која обавља само специјалистичко-консултативну делатност из области психијатрије (неуропсихијатрије), ортопедије, урологије, офталмологије, оториноларингологије и дерматологије има најмање једног доктора медицине специјалисту и једну медицинску сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом, у свакој области.

Члан 20.

Општа болница у одељењу за интензивно лечење и негу има на десет болничких постеља:

а) за Ниво 2 интензивног лечења и неге (укључујући и коронарну јединицу): четири доктора медицине специјалисте и 20 медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом;

б) за Ниво 3 интензивног лечења и неге: шест доктора медицине и 40 медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом.

Члан 21.

Општа болница у оквиру специјалистичко-консултативне и стационарне делатности за пружање услуга амбулантним и стационарно леченим пацијентима, у односу на број болничких постеља и обима стручних послова, има и:

1) у основној радиолошкој дијагностици - једног доктора медицине специјалисту радиологије и два радиолошка техничара - на 70 болничких постеља, а на пет оваквих тимова - још једног радиолошког техничара;

Ако општа болница у обављању радиолошке делатности користи компјутеризовану томографију (скенер), односно магнетну резонанцу, у свакој од ових области има и једног доктора медицине специјалисту радиологије и два радиолошка техничара - у свакој смени, а за рад у две смене;

2) у клиничко-биохемијској и хематолошкој дијагностици: једног дипломираног фармацеута - медицинског биохемичара или дипломираног фармацеута специјалисту медицинске биохемије или доктора медицине специјалисту клиничке биохемије, шест лабораторијских техничара са вишом односно средњом школском спремом и једног помоћног радника на обим посла до 120.000 анализа годишње;

3) у микробиолошкој дијагностици - једног доктора медицине специјалисту микробиологије и два лабораторијска техничара са вишом односно средњом школском спремом - на 300 болесничких постеља, а на два оваква тима - и једног помоћног радника;

4) у патологији, патохистологији и цитологији - једног доктора медицине специјалисту патологије и два здравствена радника са вишом односно средњом школском спремом на 150 болесничких постеља, а на четири оваква тима - и једног помоћног радника;

5) у анестезиологији са реаниматологијом - једног доктора медицине специјалисту анестезиологије са реаниматологијом и две медицинске сестре - техничара са вишом односно средњом школском спремом на 16 хируршких постеља, односно по једног анестезиолога за сваку операциону салу, анестезиолошку амбуланту, амбуланту за бол и једног анестезиолога у одељењу за интензивно лечење и негу (базни мониторинг);

6) --

7) у нуклеарној медицини - једног доктора медицине специјалисту нуклеарне медицине и два здравствена радника са вишом односно средњом школском спремом на 300 болесничких постеља;

8) у физикалној медицини и рехабилитацији - једног доктора медицине специјалисту физикалне медицине и пет физиотерапеута са вишом односно средњом школском спремом на 150 болесничких постеља;

9) у фармацеутској здравственој делатности преко болничке апотеке - једног дипломираног фармацеута и једног фармацеутског техничара на 200 болничких постеља, а на два оваква тима - и једног помоћног радника.

10) у служби клиничке фармакологије - једног доктора медицине специјалисту клиничке фармакологије на 400 болничких постеља;

11) у служби социјалне медицине, информатике и статистике – једног доктора медицине специјалисту и три здравствена радника и здравствена сарадника са високом, вишом односно средњом школском спремом на 400 болничких постеља;

12) за послове припреме дијета за пацијенте и контролу намирница – једног здравственог радника са вишом односно средњом школском спремом – дијететичара на 300 болничких постеља.

Члан 22.

Општа болница има на следећим пословима:

1) хемодијализе: један доктор медицине специјалиста интерне медицине и четири медицинске сестре - техничара са вишом односно средњом школском спремом на 3.400 дијализа годишње и један техничар - електроничар са вишом односно средњом школском спремом на 4.500 дијализа годишње.

Општа болница која обавља послове хемодијализе у педијатрији има једног доктора медицине специјалисту педијатрије и четири медицинске сестре – техничара са вишом односно средњом школском спремом на 2.000 дијализа годишње и једног техничара - електроничара са вишом односно средњом школском спремом на 4.500 дијализа годишње;

2) перитонеалне дијализе - једну медицинску сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом на пет болесника - у смени.

За дијагностику и лечење у оквиру дневне болнице, општа болница у одређеној области има:

1) у дневној болници из интерне медицине и хирургије - једног доктора медицине специјалисту и две медицинске сестре - техничара са вишом односно средњом школском спремом на десет болесника - у смени;

2) у дневној болници из психијатрије и заштите менталног здравља – једног доктора медицине специјалисту психијатрије (неуропсихијатрије) и једну медицинску сестру - техничара са вишом односно средњом школском спремом на 15 болесника у смени, а на два тима - и по једног психолога, социјалног радника и вишег радног терапеута.

б . Специјална болница

Члан 23.

Специјална болница се оснива и обавља специјалистичко-консултативну и стационарну делатност ако у погледу кадра има најмање: 1) у интернистичкој области - два доктора медицине специјалисте из одговарајуће гране медицине и четири медицинске сестре - техничара са средњом школском спремом;

2) у хируршкој области - два доктора медицине специјалисте из одговарајуће гране медицине и четири медицинске сестре - техничара са средњом школском спремом, једног доктора медицине специјалисту анестезиологије са реаниматологијом и два здравствена радника са вишом односно средњом школском спремом;

3) у клиничко-биохемијској дијагностици: једног дипломираног фармацеута - медицинског биохемичара или специјалисту из медицинске, односно клиничке биохемије и два лабораторијска техничара са средњом школском спремом;

4) у радиолошкој дијагностици: једног доктора медицине специјалисту радиологије и два виша радиолошка техничара;

5) патолошкој анатомији и физикалној медицини и рехабилитацији: једног доктора медицине специјалисту из одговарајуће гране медицине и два здравствена радника са вишом односно средњом школском спремом, у свакој области;

б) у фармацеутској здравственој делатности преко болничке апотеке: једног дипломираног фармацеута. За обављање санитетског превоза специјална болница мора имати најмање три возача. Делатност из области трансфузиологије и патолошке анатомије, као и санитетски превоз, специјална болница може обезбедити преко друге здравствене установе.

Специјална болница може обављати делатност ако има најмање десет болничких постеља.

Члан 24.

Специјална болница за лечење акутних болести за обављање специјалистичко- консултативне и стационарне делатности на 100 болничких постеља у одговарајућој области медицине за коју је основана има кадар који је прописан за одговарајућу делатност опште болнице у чл. 19. и 20. овог правилника.

Специјална болница за лечење хроничних болести у области за коју је основана може обављати специјалистичко-консултативну и стационарну делатност ако на 100 болничких постеља има пет доктора медицине и 20 медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом, а три здравствена сарадника са високом односно вишом школском спремом на 200 болничких постеља.

У оквиру предвиђеног броја доктора медицине из ст. 1. и 2. овог члана, најмање 80% су специјалисти одговарајуће гране медицине. Од предвиђеног броја здравствених радника са вишом односно средњом школском спремом до 15% су здравствени радници са вишом школском спремом.

За обављање мање сложених послова здравствене неге уместо медицинских сестара - техничара, специјална болница може ангажовати помоћне раднике (неговатеље).

За обављање лабораторијске, радиолошке и друге дијагностике и терапије специјална болница из ст. 1. и 2. овог члана обезбеђује кадар прописан у чл. 21. и 22. овог правилника.

Делатност из области трансфузиологије и патолошке анатомије, као и санитетски превоз, специјална болница може обезбедити преко друге здравствене установе.

Члан 25.

Специјална болница за рехабилитацију за обављање специјалистичко-консултативне и стационарне делатности на сваких 100 болничких постеља има:

1) у одељењу за непокретне болеснике - пет доктора медицине (од чега четири специјалисте физикалне медицине и рехабилитације и једног доктора медицине специјалисту интернистичке гране медицине), 75 здравствених радника са вишом односно средњом школском спремом (50 на пословима неге, 23 физиотерапеута и два виша радна терапеута) и два здравствена сарадника са високом односно вишом школском спремом;

2) у одељењу за полупокретне болеснике - пет доктора медицине (од чега четири специјалисте физикалне медицине и рехабилитације и једног доктора медицине специјалисту интернистичке гране медицине), 55 здравствених радника са вишом односно средњом школском спремом (30 на пословима неге, 20 физиотерапеута и пет виших радних терапеута) и два здравствена сарадника са високом односно вишом школском спремом;

3) у одељењу за покретне болеснике - три доктора медицине специјалисте физикалне медицине и рехабилитације, 38 здравствених радника са вишом односно средњом школском спремом (15 на пословима неге, 20 физиотерапеута и три виша радна терапеута) и два здравствена сарадника са високом односно вишом школском спремом.

За обављање лабораторијске, радиолошке и друге дијагностике и терапије специјална болница обезбеђује кадар прописан у чл. 21. и 22. овог правилника.

Делатност из области трансфузиологије и патолошке анатомије, као и санитетски превоз, специјална болница може обезбедити преко друге здравствене установе.

В. Здравствене установе на терцијарном нивоу

1. Клиника

Члан 26.

Клиника се оснива и обавља високоспецијализовану специјалистичко-консултативну и стационарну здравствену делатност из одређене гране медицине односно стоматологије ако у погледу кадра има најмање:

1) у интернистичкој области и рехабилитацији - осам доктора медицине специјалисте из одговарајуће гране медицине и 20 медицинских сестара – техничара са вишом односно средњом школском спремом;

2) у хируршкој области - осам доктора медицине специјалисте из одговарајуће гране медицине и 20 медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом, два доктора медицине специјалисте анестезиологије са реаниматологијом и четири здравствена радника са вишом односно средњом школском спремом;

3) у стоматолошкој области - осам доктора стоматологије специјалисте из одговарајуће гране стоматологије и 20 стоматолошких сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом, два доктора медицине специјалисте анестезиологије са реаниматологијом и четири здравствена радника са вишом односно средњом школском спремом;

4) у клиничко-биохемијској дијагностици: једног дипломираног фармацеута - медицинског биохемичара или дипломираног фармацеута специјалисту медицинске биохемије или доктора медицине специјалисту клиничке биохемије и два лабораторијска техничара са средњом школском спремом;

5) у радиолошкој дијагностици: једног доктора медицине специјалисту радиологије и два виша радиолошка техничара;

6) у трансфузији крви, патолошкој анатомији и физикалној медицини и рехабилитацији: једног доктора медицине специјалисту из одговарајуће гране медицине и два здравствена радника са вишом односно средњом школском спремом, у свакој области;

7) у фармацеутској здравственој делатности преко болничке апотеке: једног дипломираног фармацеута. За обављање санитетског превоза клиника мора имати најмање три возача.

Делатност из области трансфузиологије и патолошке анатомије, као и санитетски превоз, клиника може обезбедити преко друге здравствене установе.

У оквиру предвиђеног броја доктора медицине из става 1. тач. 1)-3) овог члана клиника мора имати најмање два здравствена радника у наставном звању доцента, ванредног или редовног професора медицинског факултета, односно стоматолошког факултета.

Клиника може обављати делатност ако има најмање 25 болничких постеља.

Члан 27.

Клиника за обављање високоспецијализоване и специјалистичко-консултативне и стационарне делатности на 100 болничких постеља у одговарајућој области медицине за коју је основана има кадар који је прописан за одговарајућу делатност опште болнице у чл. 19. и 20. овог правилника, а у области рехабилитације за делатност специјалне болнице у члану 25. овог правилника, увећан за 25%.

Клиника у којој се у оквиру високоспецијализованих делатности радиологије и онкологије, пружају и услуге радиотерапије, за обављање специјалистичко-консултативне и стационарне делатности има, на 100 болничких постеља (за основни и полуинтензивни ниво лечења и неге), 12 доктора медицине и 80 медицинских сестара - техничара са вишом односно средњом школском спремом, од чега на нези болесника 60, а 20 на осталим стручним пословима укључујући и дневну болницу, амбуланте, кабинете и друго.

У дневној болници службе за радиотерапију по сваком апарату који се користи у радиотерапији обезбеђује се следећи кадар у свакој смени:

1) апарат за суперволтажну радиотерапију (линеарни акцелератор, кобалт апарат) - једног доктора медицине специјалисту одговарајуће гране медицине, три радиолошка техничара и једног медицинског физичара;

2) сала за брахитерапију: апарат за брахитерапију - једног доктора медицине специјалисту одговарајуће гране медицине, једног радиолошког техничара и једног медицинског физичара, као и још једног радиолошког техничара за рад на рендген апарату у сали;

3) апарат за ортоволтажну радиотерапију - једног доктора медицине специјалисту одговарајуће гране медицине и једног радиолошког техничара;

4) симулатор зрачења - једног доктора медицине специјалисту одговарајуће гране медицине и два радиолошка техничара;

5) компјутеризована томографија (скенер) симулатор - једног доктора медицине специјалисту одговарајуће гране медицине и два радиолошка техничара;

6) станица за планирање транскутане радиотерапије и брахитерапије - доктора медицине специјалисту одговарајуће гране медицине са половином радног времена и једног радиолошког техничара за рад у моделарској соби;

7) апарат за зрачење крви - доктора медицине специјалисту одговарајуће гране медицине са половином радног времена и једног радиолошког техничара.

За потребе одржавања апарата у служби за радиотерапију - једног инжењера односно информатичара на свака два апарата за суперволтажну радиотерапију, односно апарата за брахитерапију.

Од укупног броја здравствених радника са високом школском спремом најмање 50% су доктори медицине односно стоматологије са одговарајућом ужом специјализацијом.

За обављање лабораторијске, радиолошке и друге дијагностике и терапије клиника обезбеђује кадар прописан у чл. 21. и 22. овог правилника.

Делатност из области трансфузиологије и патолошке анатомије, као и санитарски превоз, клиника може обезбедити преко друге здравствене установе.

2. Институт

Члан 28.

Институт се може основати и обављати високоспецијализовану специјалистичко-консултативну и стационарну делатност или само високоспецијализовану специјалистичко-консултативну здравствену делатност из једне или више грана медицине или стоматологије ако испуњава услове у погледу кадра и болничких постеља прописане за клинику у чл. 26. и 27. овог правилника и услове који су прописани законом којим се уређује област научноистраживачке делатности.

3. Клиничко-болнички центар

Члан 29.

Клиничко-болнички центар може се основати и обављати здравствену делатност ако у свакој области за коју обавља здравствену делатност испуњава услове прописане у чл. 18-22. овог правилника, а у организационим јединицама које обављају високоспецијализовану специјалистичко-консултативну и стационарну здравствену делатност из једне или више грана медицине ако испуњава услове прописане у чл. 26. и 27. овог правилника.

4. Клинички центар

Члан 30.

Клинички центар може се основати и обављати здравствену делатност ако из више грана медицине односно области за коју обавља стационарну здравствену делатност има обезбеђен кадар прописан за клинику у чл. 26. и 27. овог правилника.

Члан 31.

За обављање правних, економско финансијских, техничких и других сличних послова у здравственим установама које обављају стационарну здравствену делатност, на 100 постеља обезбеђује се следећи кадар:

Здравствена установа за:	технички и административни радници	помоћни радници
1) краткотрајну хоспитализацију	7	32
2) дуготрајну хоспитализацију	5	25
а) психијатријских болесника	5	25
б) оболелих од ТБЦ, неспецифичних обољења плућа и других хронична обољења и стања	5	25
3) рехабилитацију у специјализованим болничким установама	5	25

Г. Здравствена делатност која се обавља на више нивоа

1. Завод за јавно здравље

Члан 32.

Завод за јавно здравље може се основати и обављати здравствену делатност ако, у односу на укупан број становника на територији за коју је основан, има 29 запослених на 100.000 становника, односно 22 запослена на 100.000 становника у граду Београду.

Укупан број запослених из става 1. овог члана распоређује се за обављање послова:

- 1) промоције здравља - један доктор медицине специјалиста социјалне медицине, један здравствени сарадник са високом школском спремом и један здравствени радник са вишом школском спремом;
- 2) анализе, планирања и организације здравствене заштите и информатике са биостатистиком у здравству - један доктор медицине специјалиста одговарајуће гране медицине, један здравствени сарадник са високом школском спремом и три здравствена радника или здравствена сарадника са вишом односно средњом школском спремом;
- 3) контроле и превенције болести - два доктора медицине специјалиста одговарајуће гране медицине и три здравствена радника са вишом односно средњом школском спремом;
- 4) хигијене и хумане екологије - један доктор медицине специјалиста одговарајуће гране медицине, један здравствени сарадник са високом школском спремом, четири здравствена радника односно сарадника са вишом, односно средњом школском спремом и један помоћни радник;
- 5) микробиологије - два доктора медицине специјалиста одговарајуће гране медицине, четири здравствена радника са вишом односно средњом школском спремом и један помоћни радник.

За обављање правних, економско-финансијских, техничких и других сличних послова, завод има 15% запослених од укупног броја запослених.

Завод за јавно здравље основан за територију Републике има 32 запослена на 1.000.000 становника за обављање послова из става 2. овог члана.

2. Завод за трансфузију крви

Члан 33.

Завод за трансфузију крви може се основати и обављати здравствену делатност ако у погледу кадра има најмање пет доктора медицине специјалисте трансфузиологије и десет здравствених радника са вишом школском спремом, а за лабораторијску дијагностику најмање једног дипломираног фармацеута –специјалисту медицинске биохемије и два лабораторијска техничара са вишом, односно средњом школском спремом.

За обављање правних, економско финансијских, техничких и других сличних послова, изузев послова возача, Завод има 15% запослених од укупног броја запослених.

3. Завод за медицину рада

Члан 34.

Завод за медицину рада може се основати и обављати здравствену делатност ако у погледу кадра има најмање једног доктора медицине специјалисту медицине рада, два здравствена радника са вишом односно средњом школском спремом на 60.000 запослених и једног здравственог сарадника са високом школском спремом на 90.000 запослених.

За обављање делатности у области токсикологије Завод мора имати и једног дипломираног фармацеута, специјалисту токсиколошке хемије и два хемијска техничара на 2.000 токсиколошких анализа годишње.

За обављање стационарне здравствене делатности Завод мора испуњавати услове у погледу кадра прописане у члану 19. тачка 1) и члану 21. тач. 1) и 2) овог правилника.

За обављање правних, економско-финансијских, техничких и других сличних послова, изузев послова возача, Завод има 15% запослених од укупног броја запослених.

4. Завод за судску медицину

Члан 35.

Завод за судску медицину може се основати и обављати здравствену делатност ако у погледу кадра има најмање пет доктора медицине специјалисте судске медицине и једног здравственог сарадника са високом школском спремом и пет помоћних радника за обављање обдукције, а за рад у токсиколошкој лабораторији једног здравственог сарадника са високом школском спремом и два лабораторијска техничара са вишом односно средњом школском спремом.

За рад у судско-медицинској лабораторији Завод има једног доктора медицине специјалисту микробиологије или доктора са ужом специјализацијом из имунологије и два лабораторијска техничара са вишом односно средњом школском спремом.

Завод у односу на укупан број становника на територији за коју је основан обезбеђује једног доктора медицине специјалисту судске медицине на 250.000 становника.

За обављање правних, економско-финансијских, техничких и других сличних послова, Завод има 15% запослених од укупног броја запослених.

5. Завод за имунологију, вирусологију и серуме

Члан 36.

Завод за имунологију, вирусологију и серуме може се основати и обављати здравствену делатност ако у погледу кадра има најмање два доктора медицине специјалисте микробиологије, два доктора медицине са ужом специјализацијом из имунологије и два здравствена сарадника са високом школском спремом и шест лабораторијских техничара са вишом односно средњом школском спремом за обављање послова лабораторијске дијагностике.

За обављање послова производње серума, вакцина и других имунолошких препарата потребан кадар обезбеђује се у складу са законом којим се уређује област лекова и медицинских средстава и прописима донетим за спровођење тог закона.

6. Завод за антирабичну заштиту

Члан 37.

Завод за антирабичну заштиту може се основати и обављати здравствену делатност ако за послове превенције и раног откривање беснила у погледу кадра има најмање једног доктора медицине специјалисту епидемиологије и два здравствена радника са вишом односно средњом школском спремом, а за послове лабораторијске дијагностике једног доктора медицине специјалисту микробиологије или ужег специјалисту из области имунологије и два лабораторијска техничара са вишом односно средњом школском спремом.

За обављање послова производње серума и других имунолошких препарата потребан кадар обезбеђује се у складу са законом којим се уређује област лекова и медицинских средстава и прописима донетим за спровођење тог закона.

7. Завод за психофизиолошке поремећаје и говорну патологију

Члан 38.

Завод за психофизиолошке поремећаје и говорну патологију може се основати и обављати здравствену делатност ако у погледу кадра има најмање једног доктора медицине специјалисту одговарајуће гране медицине и пет здравствених сарадника са високом школском спремом.

Завод у односу на укупан број становника на територији за коју је основан обезбеђује једног здравственог сарадника са високом школском спремом на 3.000 деце предшколског узраста.

Завод обезбеђује једног доктора медицине специјалисту физикалне медицине и рехабилитације и два здравствена радника са вишом школском спремом на 300.000 становника.

Завод обезбеђује једног доктора медицине специјалисту педијатрије и два здравствена радника са вишом односно средњом школском спремом на 30.000 деце предшколског узраста.

За обављање правних, економско-финансијских, техничких и других сличних послова, Завод обезбеђује 15% запослених од укупног броја запослених.

8. Завод за биоциде и медицинску екологију

Члан 39.

Завод за биоциде и медицинску екологију може се основати и обављати здравствену делатност ако у погледу кадра има најмање два доктора медицине специјалисте епидемиологије или хигијене и четири здравствена радника са вишом односно средњом школском спремом.

За обављање правних, економско-финансијских, техничких и других сличних послова, изузев послова возача, Завод има 15% запослених од укупног броја запослених.

2) Приватна пракса

Члан 40.

Приватна пракса може се основати и обављати одређене послове здравствене делатности ако у погледу кадра има:

1) у ординацији лекара - једног доктора медицине; у ординацији стоматолога - једног доктора стоматологије; у специјалистичкој ординацији – једног доктора медицине, односно доктора стоматологије специјалисту одговарајуће гране медицине односно стоматологије, а у специјалистичкој ординацији из хируршких грана медицине, односно стоматологије и једног здравственог радника са вишом односно средњом школском спремом;

2) у поликлиници - три доктора медицине, односно доктора стоматологије различитих специјалности и две медицинске сестре - техничара са вишом односно средњом школском спремом;

3) у лабораторији: за медицинску односно клиничку биохемију – једног дипломираног фармацеута - медицинског биохемичара или дипломираног фармацеута специјалисту медицинске биохемије или доктора медицине специјалисту клиничке биохемије и два лабораторијска техничара са вишом односно средњом школском спремом; за микробиологију и патохистологију: једног доктора медицине специјалисту одговарајуће гране медицине и једног лабораторијског техничара са вишом односно средњом школском спремом;

4) у апотеци - једног дипломираног фармацеута;

5) у амбуланти: за здравствену негу - једну медицинску сестру – техничара са вишом односно средњом школском спремом, а за рехабилитацију – једног физиотерапеута са вишом школском спремом;

6) у лабораторији за зубну технику: једног зубног техничара са вишом, односно средњом школском спремом.

Члан 41.

У приватној пракси мора бити обезбеђен штампил здравственим радницима са високом школском спремом који обављају послове здравствене делатности.

Штампил је правоугаоног облика, по ивицама уоквирен линијом, димензија 15x50 mm и садржи следеће податке писане у равним редовима, и то:

1) доктор медицине или доктор стоматологије;

2) име и презиме;

3) специјалност;

4) број решења о упису приватне праксе у регистар код надлежног органа.

Члан 42.

Установе социјалне заштите, заводи за извршавање заводских санкција као и друга правна лица за које је посебним законом предвиђено да обављају и одређене послове из здравствене делатности могу обављати здравствену делатност ако испуњавају услове за одређену врсту здравствене установе, односно услове за одређену врсту приватне праксе, у складу са законом.

III. УСЛОВИ У ПОГЛЕДУ ОПРЕМЕ

Члан 43.

Здравствена установа, односно приватна пракса може се основати и обављати здравствену делатност ако има одговарајућу опрему утврђену у Листи опреме за обављање здравствене делатности која је одштампана уз овај правилник и чини његов саставни део.

Опрему из става 1. овог члана предвиђену за интервенције, реанимацију, дијагностику, ултразвучну дијагностику, операциону салу и интензивну негу, здравствена установа може обезбеђивати за више области здравствене заштите заједно, а за зуботехничку лабораторију, лабораторијску дијагностику и радиолошку дијагностику за здравствену установу у целини.

IV. УСЛОВИ У ПОГЛЕДУ ПРОСТОРИЈА

Члан 44.

Здравствена делатност у здравственој установи, односно приватној пракси може се обављати у грађевинском објекту у коме су обезбеђени следећи општи услови:

1) да су грађени од материјала који не сме штетно да утиче на здравље људи и који обезбеђују звучну, термо и хидро изолацију;

2) да су прикључени на електричну и телефонску мрежу;

3) да су обезбеђени водовод, канализација и грејање;

4) да имају посебне просторије за оставу чистог и прљавог рубља;

5) да у радним просторијама, болесничким собама и санитарним чворовима постоји текућа хладна и топла вода;

6) да имају санитарни чвор са предпростором уз чекаоницу, а у болници на 10 постеља санитарни чвор и туш са кадом;

7) да имају природну и вештачку осветљеност, и то: у ординацији и лабораторији 250 - 500 лукса, у чекаоници 100 лукса и у ходницима 50 лукса;

8) да у свим просторијама, у зависности од намене буде обезбеђена температура од 18 - 25 степени Целзијуса;

9) да су подови и зидови изграђени од материјала који се може лако одржавати и дезинфиковати;

10) да свака грађевинско-техничка и функционална целина у здравственој установи има санитарни чвор за мушкарце и жене (одвојено за болеснике и за особље) и посебне просторије за оставу опреме и средстава за одржавање опште хигијене и за гардеробу особља;

11) да просторије у којима здравствену делатност обавља здравствена установа и приватна пракса, специјалистичка ординација за физикалну медицину и рехабилитацију, специјалистичка ординација за радиологију, специјалистичка ординација за хипер, односно хипобаричну медицину, лабораторија за вирусолошку и микробиолошку дијагностику и поликлиника имају посебан, односно одвојен улаз од улаза у стамбене и пословне просторије;

12) да просторије за операциону салу, порођајну салу, хемодијализу и интензивну негу имају обезбеђену климатизацију.

Члан 45.

За обављање здравствених делатности у здравственој установи, односно приватној пракси, поједине просторије, у зависности од намене треба да имају следеће површине:

1) ординација: 10 m²;

2) просторије за интервенције и просторије за ендоскопију: по 16 m²;

3) лабораторија: 40 m² (20 m² за биохемију, 10 m² за хематологију и 10 m² за урине);

4) просторија за рендгенске прегледе и снимања: према прописима о грађевинско-техничким условима за рад у простору са јонизујућим зрачењем;

5) болесничка соба: 5,5 m² по болесничкој постељи за одрасле; 3,5 m² по болесничкој постељи за децу до две године, за децу до шест година 4 m²; а у интензивној нези и шок соби 6,5 m² по постељи (размак између постеља треба да износи 60 cm, у интензивној нези 100 cm, а удаљеност постеља од зида 20 cm у болесничким собама и 60 cm у интензивној нези и шок соби);

6) операциона сала: 20 m²;

7) порођајна сала: 20 m²;

8) апотека:

- апотека из члана 8. овог правилника: 45 m² (официна 20 m², материјалка 8 m², лабораторија за магистралну израду лекова и за прање посуђа 10 m² и гардероба са санитарним чвором 7 m²);

- огранак апотеке из члана 8. став 3. овог правилника и апотека из члана 40. став 1 тачка 4) овог правилника: 30 m² од чега официна: 15 m², материјалка 4 m², лабораторија за магистралну израду лекова са простором за прање лабораторијског посуђа 4 m² и санитарни чвор са гардеробом 7 m²;

9) специјалистичка ординација за хипербаричну медицину: једномесна комора; засебну просторију за припрему гасова и кисеоника – 20 m²; просторију за комору - 20 m²; чекаоницу са административним пултом и картотеком - 15 m²; просторију за стерилизацију - 6 m²; тоалет мушки - 2 m², тоалет женски - 2 m²;

10) вишемесна комора: засебну просторију за припрему гасова и кисеоника – 25 m²; просторију за интервенције и реанимацију - 12 m²; амбуланту - 16 m²; магацин лекова и санитетског материјала - 6 m²; просторију за медицинско особље - 9 m²; просторију за комору - 40 m²; чекаоницу са административним пултом и картотеком - 30 m²; просторију за стерилизацију - 6 m²; тоалет мушки - 2 m²; тоалет женски - 2 m².

Члан 46.

У зависности од врсте здравствене делатности здравствена установа, односно приватна пракса има и следеће посебне просторије, и то:

- у радиолошкој ординацији: за развијање филмова и за припрему болесника;
- у операционој, односно породилској сали: за припрему и прање и за стерилизацију;
- у картотеци: за чување и вођење медицинске документације;
- у болници: за пријем и хигијенску обраду болесника, за гардеробу болесника, за медицинску документацију, за смештај умрлих, као и потребан број просторија за пријем, складиштење, обраду и издавање хране (у зависности од укупног броја болничких постеља).

Члан 47.

Оснивач приватне праксе дужан је да у просторијама приватне праксе, на видном месту, истакне огласну таблу димензија 50x50 cm, са следећим подацима:

1) назив под којим приватна пракса обавља здравствену делатност, утврђену у складу са решењем о упису у регистар код надлежног органа;

2) делатност коју обавља на основу решења министарства надлежног за послове здравља о испуњености услова за почетак рада и обављање здравствене делатности;

3) име оснивача приватне праксе;

4) датум почетка обављања здравствене делатности утврђен решењем о упису у регистар код надлежног органа;

5) фотокопија издатог решења министарства надлежног за послове здравља о испуњености услова за почетак рада и обављање здравствене делатности и решење о упису у регистар код надлежног органа;

6) списак здравствених радника са наведеним специјалностима са којим је оснивач приватне праксе закључио уговор о допунском раду.

V. УСЛОВИ У ПОГЛЕДУ ОБЕЗБЕЂИВАЊА ЛЕКОВА

Члан 48.

Здравствена установа, односно приватна пракса, може се основати и обављати здравствену делатност, ако има обезбеђене одговарајуће лекове утврђене у акту о Листи лекова који се прописују и издају на терет средстава обавезног здравственог осигурања и друга средства за превенцију, дијагностику, терапију и рехабилитацију, и то:

1) апотека, односно здравствена установа из члана 8. овог правилника и друга здравствена установа у асортиману и количини која је довољна за десетодневни рад;

2) апотека из члана 40. тачка 4) овог правилника: у асортиману и количини која је довољна за петодневни рад;

3) остали други облици приватне праксе из члана 40. овог правилника: лекове и друга средства за указивање хитне медицинске помоћи и антишок терапију.

VI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 49.

Даном ступања на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о условима за обављање здравствене делатности у здравственим установама и другим облицима обављања здравствене делатности ("Службени гласник РС", бр. 2/00 и 44/05).

Самостални члан 50. Правилника о ближим условима за обављање здравствене делатности у здравственим установама и другим облицима здравствене службе ("Службени. гласник РС", број 43/06)

„Члан 50.

Овај правилник ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Самостални члан 21 Правилника о изменама и допунама Правилника о ближим условима за обављање здравствене делатности у здравственим установама и другим облицима здравствене службе ("Службени. гласник РС", број 112/09)

„Члан 21

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Самостални чл.2 и 3 Правилника о изменама допунама правилника о ближим условима за обављање здравствене делатности у здравственим установама и другим облицима здравствене службе ("Службени. гласник РС", број 50/10)

„Члан 2.

Табела мера извршења,бришесе.

Члан 3.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Самостални чл.2 и 3 Правилника о измени Правилника о ближим условима за обављање здравствене делатности у здравственим установама и другим облицима здравствене службе ("Службени. гласник РС", број 79/11)

„Члан 2.

Табела мера извршења одштампана је уз овај правилник и чини саставни део овог правилника.

Члан 3.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Самостални чл.3 и 4 Правилника о изменама и допунама Правилника о ближим условима за обављање здравствене делатности у здравственим установама и другим облицима здравствене службе (“Службени гласник РС“ број 22/13)

„Члан 3.

Медицинске сестре – техничари који на дан ступања на снагу овог правилника обављају послове стоматолошке сестре – техничара, а за које не постоји могућност преквалификације, односно доквалификације, због преосталог дела радног стажа, односно година живота до стицања услова за остваривање права на пензију, у односу на време потребно за преквалификацију, односно доквалификацију, настављају са обављањем тих послова до стицања услова за одлазак у пензију.

Члан 4.

Овај правилник ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.